

عنوان مقاله:

تحلیل فضایی کاربری فضای سبز مناطق نهگانه شهر شیراز

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مخاطرات محیطی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

علی شمعی - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه خوارزمی، تهران

معصومه نوزدیان - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه خوارزمی، تهران

خلاصه مقاله:

رشد شهری به ویژه افزایش جمعیت شهرها، مسایل گوناگون و پیچیده زیست محیطی، اجتماعی - اقتصادی را به دنبال آورده است. به منظور چگونگی توسعه یافتگی یا عدم توسعه یافتگی مناطق، تحلیل فضایی کاربریها از جمله کاربری فضای سبز یکی از ضروریتهای شهرهای امروزی است. امروزه تحولات فناوری و صنعتی شدن شهرها، تغییرات مهمی در محیط زیستشان به وجود آورده که حیات زیست شهری را به مخاطره انداخته است. یکی از راههای دستیابی به کاهش مخاطرات محیطی شهر، رشد و توسعه فضای سبز شهری به منظور دستیابی به شهر سالم است. شهر شیراز به عنوان یکی از شهرهای بزرگ در منطقه جنوب غرب ایران با رشد فزاینده جمعیت و تراکم روزافزون کاربری مسکونی دچار مخاطرات زیست محیطی شده است. پژوهش حاضر به منظور سنجش فضای سبز مناطق نه گانه این شهر و تبیین تفاوتهای موجود بین مناطق است. روش پژوهش توصیفی - تحلیلی، با بهره گیری از تفکیک TOPSIS، می باشد. نتایج حاصله مشخص می سازد میزان برخورداری مناطق شهری از فضای سبز و امکانات و خدمات تفریحی نا موزون است. به طوری که مناطق 2 و 8 محروم ترین مناطق و برخوردارترین آن ها سه منطقه 4 و 1 و 3 که از نظر برخورداری از خدمات شهری در رتبه اول قرار دارند. با توجه به مخاطرات ناشی از عدم تعادل فضایی در پراکندگی فضای سبز شهری برنامه ریزی برای تعادل و تناسب فضای سبز شهری بسیار ضروری است.

کلمات کلیدی:

تحلیل فضایی، فضای سبز شهری، مناطق شهر شیراز، مدل تاپسیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/307653>

